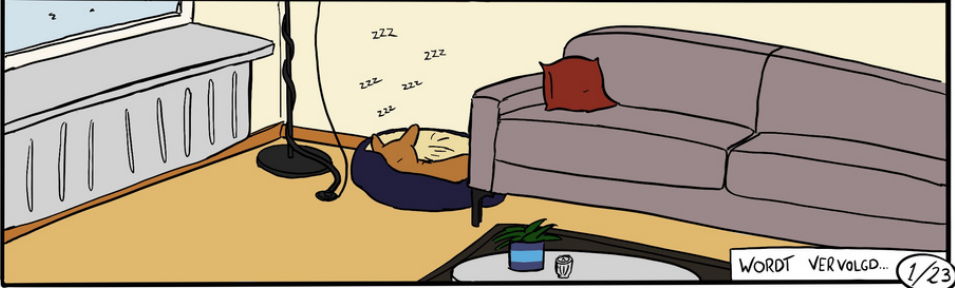
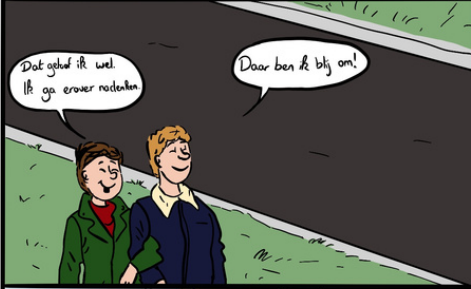
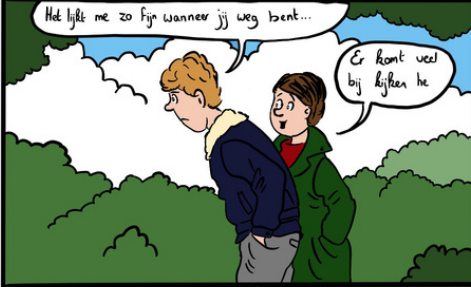


Janko, Mike en Brummel





De Leesplank

Mei 2023

Nieuwtjes!



In mei verscheen het 10e en laatste deel uit de Superjuffie-serie van Janneke Schotveld en Annet Schaap. Uitgegeven bij Van Holkema & Warendorf.

Een nieuwe serie van Carry Slee! Over het meisje Pietje en een oude auto Brikkie. De 1e twee delen zijn in mei verschenen bij uitgeverij Kluitman: Brikkie en de stoute kippen & Brikkie en spookje Piekhaar



WINNAARS 2023

THOMAS VAN GRINSVEN EN RUTGER VINK WINNEN MET 'DE AVONTUREN VAN RUTGER, THOMAS EN PACO: DE TIJDMACHINE' DE KINDERJURY 2023 IN DE LEEFTIJDSCATEGORIE 6 T/M 9 JAAR.

IN DE CATEGORIE 10 T/M 12 JAAR WINT KEVIN HASSING MET 'MUS EN KAPITEIN KWAADBAARD EN DE AMORFE'!



In mei werden de winnaars van de Kinderjury 2023 bekend gemaakt!

De prijzen zijn uitgereikt op Het Grote Kinderjury Feest dat door CPNB en DPG Media is georganiseerd. Tijdens de Stemweken werd er maar liefst 50.000 keer door kinderen gestemd op hun favoriete boek van vorig jaar.

In deze update staan recensies van de volgende boeken:

- Missie afbreken
- De terugstromende rivier
- De koe zonder veren
- Opa's Pride
- Wat weet jij af van de giraf?
- Gespot
- Monsters & Mislukte Superhelden
- Obi en Tito Tapir
- Het kabouterboek

Voor nog meer informatie en de uitgebreide recensies verwijs ik je door naar de website

www.deleesplank.jouwweb.nl

En neem ook zeker een kijkje op Instagram voor nog veel meer leuks!
Zoals elk weekend een leuke Kinderboeken-Quiz!



De Leesplank



De Leesplank

Nu ruim drie jaar geleden begon ik met De Leesplank. Elke week probeer ik twee recensies te plaatsen en via de sociale media promoot ik zoveel mogelijk kinderboeken. Ondertussen is het een uit de hand gelopen hobby. Het bereik van De Leesplank wordt steeds groter en dat is super fijn! Alleen worden de recensies niet altijd gelezen én dat vind ik toch jammer.

Daarom ga ik het makkelijker maken voor jullie, de lezers. Elke maand bundel ik mijn recensies in een nieuwsbrief die ik rondstuur naar iedereen die maar interesse heeft. Dan heb je al mijn boekentips per maand in een overzichtelijk bestandje.

En wil je toch meer weten over een bepaald boek, kun je altijd naar mijn website gaan.

Kinderboeken zijn ontzettend belangrijk voor mij. Als kind had ik in eerste instantie best wel moeite met lezen, maar door veel te oefenen en veel leuke boeken te lezen is het uiteindelijk een hobby geworden. Hoewel ik ook boeken voor volwassenen lees, blijven kinderboeken toch mijn favoriet.

De manier waarop in kinderboeken wordt gepraat over onderwerpen is veel prettiger dan in boeken voor mijn leeftijd. In kinderboeken kun je verdwijnen in een fijne (bedachte) wereld.

Zelfs kun je verliefd worden op een bepaald land door kinderboeken.

Mijn lievelingsboek, De kinderen van Bolderburen, is geschreven door Astrid Lindgren en gaat over kinderen die wonen in Zweden. Sinds ik dit boek heb gelezen ben ik geobsedeerd door Scandinavië. Een enkele keer ben ik er geweest, maar verder dan Malmö, onderin Zweden ben ik nog niet geweest. Dit is een grote droom en zal ook zeker gebeuren. Hoe mooi is het dat door een boek te lezen een kind toch een reis kan maken naar bijvoorbeeld dus Scandinavië? Of gewoon naar de Veluwe.



Of dat een kind kennismaakt met andere culturen en op deze manier interesses ontwikkelt? Dat komt allemaal door kinderboeken.

Volgens mij is het van groot belang dat er meer aandacht komt voor kinderboeken. Het is cruciaal voor de ontwikkeling van een kind om te worden voorgelezen en daarna zelf te gaan lezen. Er is ondertussen zoveel keus in boeken dat ik geloof dat er voor elk kind een leuk boek te vinden is. Met De Leesplank hoop ik een steentje bij te kunnen dragen aan het leesplezier van een kind.



Wouter



Recensie - Missie Afbreken

Het langverwachte slotstuk van de trilogie rondom Gozert, Ties en Luna. Na het eerste boek dat ging over Ties en het tweede deel over Luna gaat Missie afbreken over Gozert. Ergens vroeg ik me af of dat wel interessant kon worden. In de vorige twee delen hebben we al zoveel met Gozert beleefd en hebben we hem echt leren kennen. Wat kan daar nog aan toegevoegd worden? Resulteert dat ook in een bevredigend einde?

Ik vind het lastig om precies onder woorden te brengen wat ik vind van dit boek. Dat komt ook doordat ik geen spoilers wil weggeven. Dit is echt een boek om zelf te lezen én te beleven. Tijdens het lezen kwamen er bij mij regelmatig emoties naar boven en stonden de tranen in mijn ogen.

Pieter Koolwijk heeft een erg prettige manier van schrijven. Hij weet precies de juiste woorden te kiezen die passen bij de hoofdpersonages en de situaties. Het is passend bij de leeftijden en passend bij het verhaal.

**Bedankt Pieter,
voor deze fijne
trilogie**

De illustraties van Linde Faas zijn gewoon perfect. Het past bij het boek, ze weet precies te illustreren wat er wordt omschreven en je blijft uren kijken naar de platen. Het kleurgebruik van Linde Faas is bijzonder vrolijk of juist droevig wanneer het nodig is. Een perfecte aanvulling op het boek.

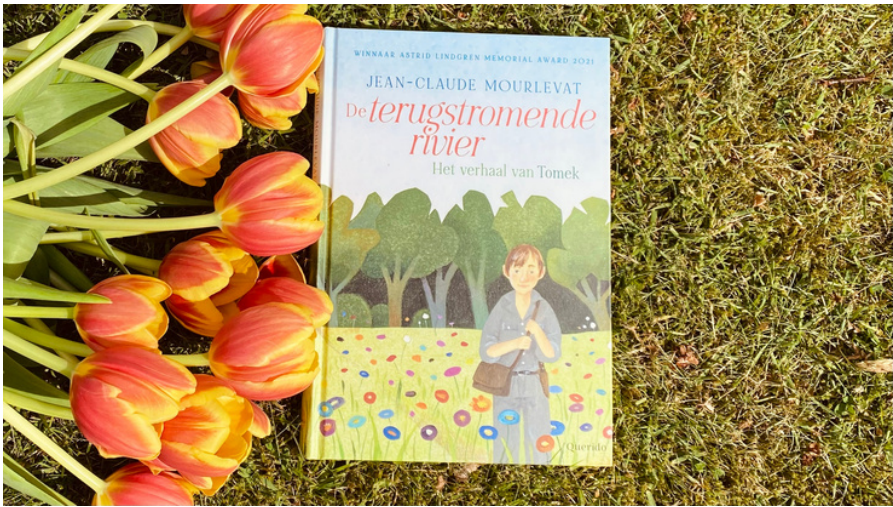


Ik vind het lastig om precies onder woorden te brengen wat ik vind van dit boek. Dat komt ook doordat ik geen spoilers wil weggeven. Dit is echt een boek om zelf te lezen én te beleven. Tijdens het lezen kwamen er bij mij regelmatig emoties naar boven en stonden de tranen in mijn ogen. Op de sociale media lees ik veel reacties van mensen die het jammer vinden dat dit het laatste deel is over Gozert en zijn vrienden.

Wat mij betreft is het juist goed zo. We hebben drie prachtige boeken met een verhaallijn die nu passend tot een einde komt. Volgens mij is er genoeg verteld over deze personages en zouden meer boeken niet interessant genoeg zijn. De personages zijn opgegroeid en kunnen verder met hun leven.

En wanneer wij als lezer toch behoefte hebben aan Gozert? Dan kunnen we lekker opnieuw beginnen in de trilogie. Want volgens mij heb je bij elke keer dat je deze boeken herleest een andere beleving en zul je toch op bepaalde vragen in je hoofd antwoord vinden. Pieter Koolwijk verdiende met Gozert zeker de Gouden Griffel, maar Missie afbreken verdient dezelfde lof. Bedankt Pieter, voor deze fijne trilogie en het delen van jouw fantasie.





Recensie - De terugstromende rivier

De schrijfstijl van Jean-Claude Mourlevat is erg prettig. Het leest makkelijk en er worden nergens te moeilijke woorden gebruikt. Maar zijn grootste troef is zijn fantasie. Hoewel dit boek gewoon over een jongen gaat (in Jefferson ging het over dieren én mensen) komt hij op zijn tocht allemaal bijzondere reizigers, mensen en plaatsen tegen. Hoe verzin je het!

Het verhaal gaat niet te snel, je kunt het tempo goed bijhouden als lezer. Elk personage dat wordt opgevoerd heeft een belangrijke rol in het verhaal en wordt dusdanig uitgewerkt dat hij of zij echt lijkt. Je kunt je als lezer goed inleven in Tomek en zijn denkwijze. Na het lezen kan ik alleen maar dromen om ooit zelf op zulke plekken te komen.

Het omslag, gemaakt door Annete Fienig, is sfeervol en past goed bij het verhaal. Het doet wat ouderwets aan en dat schrok mij eerst af. Maar tijdens het lezen merkte ik dat het perfect past bij het boek.

Wat mij betreft worden alle boeken van Jean-Claude Mourlevat vertaald naar het Nederlands. Ik ga ze dan in ieder geval lezen!

JEAN-CLAUDE MOURLEVAT²⁰⁰⁰
De terugstromende rivier
Het verhaal van Tomek
vertaald door Elf Gutano
Querido, 2023





Recensie - De koe zonder veren

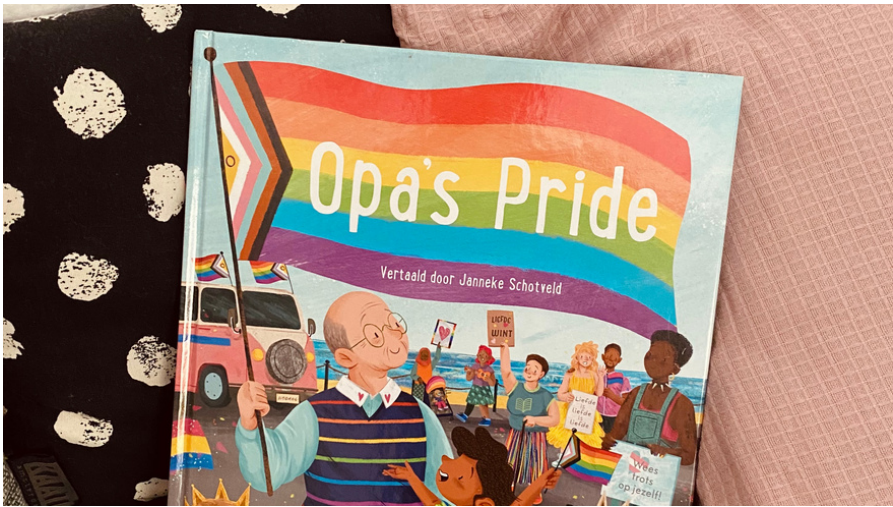
Een mooi verhaal over zelfvertrouwen en jezelf kunnen zijn. Je hoeft niet anders te zijn, je anders te kleden of anders te doen omdat anderen zo zijn. Dat wordt op een subtiele manier in het verhaal verteld, zonder dat het te belerend wordt. Ook leuk is het einde met de kraai, die dus toch niet zo 'gewoon' is als we denken. Hoewel dit in de titel toch een beetje wordt verklapt. De schrijfstijl van Nienke van Dijken is speels en ze heeft het verhaal volledig op rijm geschreven.

Dat is een pluspunt als het goed is gedaan. In dit boek is dat zeker zo, het leest daardoor nog fijner voor.

De illustraties zijn redelijk simpel maar sluiten goed aan bij het verhaal. Ze zijn vrolijk, speels en je krijgt een goed beeld van de boerderij. Alle dieren stralen een karakter uit en dat maakt het leuk om toch even goed te kijken naar elke plaat.

Het is een leuk prentenboek, maar de boodschap over jezelf zijn wordt tegenwoordig wel vaak gebruikt in kinderboeken. Het blijft nog steeds nodig, maar het is wel belangrijk je te onderscheiden als auteur. Dit boek doet dat niet echt, maar is nog steeds leuk om voor te lezen!





Recensie - Opa's Pride

Het is belangrijk dat deze thema's met kinderen worden besproken. Het gebeurt momenteel steeds vaker in kinderboeken. Dan is het oppassen dat er niet te veel mee gedaan wordt. Ik was er na het lezen van Opa's pride bang voor dat dit boek te veel de nadruk legt op het thema.

Maar na er nog even over te hebben nagedacht, klopt dat eerste idee van mij niet. Het is namelijk nog steeds een leuk en schattig voorleesboek, waarin gewoon wordt uitgelegd wat de Pride is.

Wel is het verhaal daardoor wat simpel, maar dat mag het plezier in het lezen en het bekijken van de platen niet drukken. Er is genoeg te zien of te bespreken waardoor dit toch een waardevol boek is.

De illustraties van Harry Woodgate zijn prachtig, de kleuren spatten uit het boek en je blijft ernaar kijken.

Dus mijn conclusie nu is dat dit wel een aanrader is voor ouders of leerkrachten die deze thema's graag willen bespreken met kinderen. Je kunt hier erg veel mee en het is op een mooie en respectvolle manier gedaan.





Recensie - Wat weet jij af van de Giraf?

Als kind had ik dit boek wat betreft de tekst vast hartstikke interessant gevonden. Je komt dingen te weten over hun horens, verschillen tussen de mannetjes en de vrouwtjes, de vlekken, eetgewoontes en noem maar op. Het is een feitjes-boek en er zit geen verhaal in.



<12

Daardoor is het eigenlijk een leuk boek om eens in te bladeren en weer een nieuw feitje te ontdekken. Ik wist bijvoorbeeld niet dat vrouwtjes haar op hun horens hebben en mannetjes niet.

Door de goed geschreven tekst, die echt je aandacht grijpt, had dit zeker een leuk boek kunnen worden. Maar de illustraties, op het omslag staan ze beschreven als vrolijk, vallen mij erg tegen. Ze geven geen realistisch beeld van de dieren. De illustraties zijn erg simpel.

Met wat meer aandacht voor de illustraties had dit een erg leuk boek over giraffen kunnen worden, maar nu is het een boek dat ik ondanks mijn interesse in giraffen niet meer open ga slaan.



Recensie - Gespot

Na deel één te hebben gelezen wilde ik erg graag ook deel twee lezen. En net als bij deel één vind ik het omslag ontzettend aantrekkelijk. De gave kleuren, de spannende uitstraling en zo gedetailleerd. Je ziet meteen een paar belangrijke elementen uit het boek. De vogels, het natuurgebied en in dit geval ook het water.

Het fijne aan dit boek is het begin. Je wordt meteen het boek ingezogen; het begint meteen met iets spannends. En er is geen enkel moment waarop je aandacht verslapt. Het is beslist geen herhaling van het vorige boek. Het is een heel ander verhaal met heel andere situaties.

M.G. Leonard heeft een prettige schrijfstijl, perfect voor de doelgroep en ook fijn voor volwassenen. Maar let op: ook dit deel is niet voor tere kinderzieltjes.

Er gebeuren best heftige dingen. Dat maakt het boek dus niet geschikt voor kinderen die snel bang zijn.





Recensie - Monsters & Mislukte Superhelden

Het verhaal pakt je als lezer meteen. Want wat is er aan de hand? Het is slim om te werken met hoofdstuktitels als 'Zes dagen voor het voorval'.

Op die manier wordt het verhaal opgebouwd naar het geheimzinnige voorval, waarvan we niet weten wat het is.

BART DE WOLF
**MONSTERS
& MISLUKTE
& SUPERHELDEN**

Bart de Wolf
2022



De personages worden allemaal opgevoerd, je maakt kennis met ze en dan is het zo ver. Het voorval. En zonder iets te verklappen: dat stelt niet teleur.

Gelukkig is het verhaal op dat moment niet afgelopen, maar gaat het verder en kom je achter nog veel meer dingen. Gekke moeders, gevaarlijke dokters en noem maar op. Het open einde zorgt ervoor dat je meteen door wilt lezen, wat helaas niet kan.

Het is een boek dat zeker niet geschikt is voor elke 11-jarige. Je moet een sterke maag hebben en houden van eng, griezelig en horror. Als je aan deze voorwaarden voldoet, is dit boek zeker geschikt voor jou.



Recensie - Obi en Tito Tapir

Het omslag van Georgien Overwater nodigt uit. Het kleurgebruik spat van het boek af en de vrolijke personages roepen haast de lezer om dit boek open te slaan. Erg goed gedaan, mede door de mooie typografie van de titel. Ook de flaptekst maakt mij nieuwsgierig. Er wordt weinig verteld. Hoe kan dit een boek vullen?

Nou, blijkbaar erg makkelijk. Mathilda Masters schrijft op een luchtige, speelse manier waardoor je als een raket door het verhaal schiet. Dit komt ook de extra informatie over de personages en de reisverslagen van de overleden buurvrouw. Door deze toevoegingen ben je benieuwd wat je op de volgende pagina aantreft.

Wat volgt is een doldwaas avontuur met onmogelijke gebeurtenissen. Maar juist daardoor is het grappig en zal de doelgroep zeker genieten van dit boek. De keuze voor Tapirs, maar ook de manier waarop de overleden gravin haar testament heeft verstopt is echt van deze tijd. Dit maakt het toch een verhaal dat nog niet eerder is geschreven.

Mathilda Masters &
Georgien Overwater

Obi en
Tito Tapir

Lannoo, 2023





Recensie - Het kabouterboek

Kabouters bestaan. Echt waar. Of in ieder geval vertelt Loes Riphagen dat in haar nieuwe boek: Het kabouterboek. Loes Riphagen komt met moderne kabouters, echt van deze tijd. Het is een uitdaging, want is er nog behoefte aan een boek over kabouters?

Het omslag is al meteen niet erg aansprekend. Het is vrij leeg en kaal, met maar één kabouter erop.

*Het
Kabouterboek*

Loes Riphagen

GOTTMER, 2023



Het blijkt een groot contrast met de inhoud. Want alle platen in het boek zijn vrolijk, vol en eigenlijk zoekplaten. Je kunt lang blijven kijken naar elke plaat. Er valt van alles te ontdekken, elke keer dat je het bekijkt opnieuw. Je kunt zien dat Riphagen lang heeft gewerkt aan dit boek.

Er zijn erg veel platen, veel informatie en ze heeft echt een eigen wereld gecreëerd. Bijzonder knap hoe alles kloppend is. Je raakt verliefd op de huizen en de vermommingsen van de kabouters. Sommige dingen zijn wel erg vies, maar dat is voor de doelgroep perfect. Loes Riphagen heeft duidelijk aan de kinderen én de voorlezer gedacht.